

efter den Anskuelse af Sagen, jeg paa det Tidspunkt havde kunnet danne mig, maatte antage det for rettest, at Oppasserpenge ikke hørte med til de Indtægter, hvoraf Pensionssloven havde villet tilstaae Pension. Spørgsmaalet var imidlertid i det Hele saa tvivlsomt, at det var meget lidet usikkert, at det paa Sagens daværende Standpunkt fik sin endelige Afgjørelse, idet der nødvendigviis maatte forudgaae ydtkløftigere Undersøgelser, hvorfor Ministeriet ansaae det for rigtigst, at Loven indskrænkede sig til at udtale den almindelige Regel, og at det dernæst blev Gjenstand for senere Fortolkning, saavel hvorledes det saaledes reiste som andre Spørgsmaal, hvortil Loven kunde give Anledning, burde besvares. Man maa nemlig ingenlunde troe, at alle Tvivl med Hensyn til Pensionsslovens rette Forstaaelse skulde være bortfaldne, fordi man fik Spørgsmaalet om Oppasserpenge afgjort. Der vil ved Pensionsslovens Anvendelse i det første Aar forekomme Tvivl ogsaa om andre Arter af Indtægter. Jeg maa nu bemærke, at, naar en saadan Tvivl fremkommer, følger jeg stedse den Grundsætning ved min Bestyrelse af Finantsministeriet, ikke strax at gjøre ethvert tvivlsomt juridisk Spørgsmaal til Gjenstand for Proces. Finantsministeriet er ifølge Forholdets Natur allerede nødsaget til at henvise mange Sager til Afgjørelse ved Proces, og det vilde medføre et langt større Antal, end der efter min Mening vilde være passende, om man saaledes i ethvert Tilfælde, for at dække sig, vilde recurrere til Afgjørelse ved Domstolene. Dette har foranlediget, at, hvor jeg har de rette Berkommendes Erklæring om, hvorledes et Forhold factisk har udviklet sig, og hvorledes den rettlige Stilling er at opfatte, der underordner jeg min Anskuelse saadanne Erklæringer og finder mig ikke forpligtet til, uden særlig Anledning, herom at reise Proces. Hvad nu Oppasserpengene angaaer, har det ved den omhyggelige Undersøgelse, som har været anstillet ved begge Krigsministerierne af Generalauditeurerne, viist sig, at begge disse sidstnævnte Embedsmænd ere komne til det bestemte Resultat, at Oppasserpenge, ifølge den Udvikling, som hele Forholdet har modtaget, allerede for flere Aar tilbage, ere at henregne

til de Emolumenter, som Pensionssloven vil have, at der skal komme i Betragtning, og at dette ogsaa maa antages med Hensyn til Oppasser in natura, hvorimod den samme Regel er uændelig med Hensyn til de saakaldte Ordonnanser. Jeg skal nu for Diebliffet ikke gaae ind paa Realiteten af denne Question, men kun efter den Opfordring, som den ærede Ordfører herom har henvendt til mig, udtale, at den Tvivl, jeg allerede havde tidligere, inden jeg modtog Generalauditeurerens Betænkning, naturligviis atter maa opstaae hos mig fra det Diebliff af, at der fra Finantsudvalgets Side i et af Thingene er udtalt en lignende, og jeg vil altsaa ligefrem finde mig forpligtet til i det første Tilfælde, der møder af dette Slags, naar der fra en afgaaet Militairs Side gjøres Forvring paa, at Oppasserpengene skulde tages i Betragtning ved hans Pensions Beregning, at søge dette Tilfælde endelig afgjort ved en Højesteretsdom. Om det da senere, naar en saadan Dom foreligger, maatte vise sig at være rigtigt at gjøre en Forandring i Pensionssloven, er et andet Spørgsmaal, som vil kunne fremkomme, saafremt Dommen skulde gaae Statskassen imod. Det Spørgsmaal, den ærede Ordfører sluttede med at rette til mig, besvarer jeg saaledes bekræftende.

Ordføreren: Efter den Erklæring, den høitærede Finantsminister nu har givet om ikke mere, for han nødes dertil, at ville tilstaae nogen Pension, hvorunder der bliver medberegnet Oppasserpengene, antager jeg, at det er opnaaet, som Udvalget har tilstigtet, og, uagtet jeg ikke dertil har nogen bestemt Bemyndigelse af Udvalget, troer jeg dog, paa Udvalgets Begne, at kunne tage Forslaget tilbage. Hvis Nogen af de øvrige ærede Medlemmer i Udvalget skulde i saa Henseende være af anden Mening, saa staaer det ham jo frit for igjen at optage det.

Krigsministeren: Paa Sagens nuværende Standpunkt skal jeg afholde mig fra at gaae ind paa Realiteten, men kun erklære det som min bestemte Anskuelse, om hvis Rigtighed der aldrig er opstaaet Tvivl hos mig, at de Militaire maae være berettigede til at nyde Pension saavel af Oppasserpengene som af Oppasseren in natura, det Sidste navnlig med